

Leto IX.

V Ljubljani, 18. oktobra 1913.

Štev. 10.

GUY DE MAUPASSANT:

Dogodivščina Walterja Schnaffsa.

Slika iz francosko-nemške vojne l. 1870/71. (Prevel dr. V. Zupan.)

(Konec.)

Nikjer ni bilo videti žive duše. Tam doli, na desni, je pošiljala mala vasica proti nebu dim svojih streh, dim svojih kuhinj! Doli, na levi, tam je zagledal na koncu drevoreda grad s stolpiči.

Čakal je do večera in lakota ga je mučila vedno bolj in bolj. Niti glaska ni bilo slišati, le vran je zakrakal sem pa tja, in v njegovem trebuhu je votlo ropotalo.

In spet se je storila noč.

Zleknil se je v svojem skrivališču na tla in se pogreznil v vročično, nemirno spanje, v katerem ga je tlačila mōra, spanje sestradanca.

Jutranja zarja ga je spet prebudila.

In iznova je začel opazovati okolico. Toda ostala je prazna kakor prejšnji dan, in nov strah se je naselil v možganih Walterja Schnaffsa: strah, da bi moral od lakote umreti. Videl se je, kako leži vznak na tleh svojega skrivališča z zaprtimi očmi. Različne majhne živalice hitijo k njegovemu truplu in ga začenjajo jesti, lezejo mu pod obleko, da bi laže prišle do mrzle kože. Velik vran mu kljuje oči s svojim ostrim kljunom.

Tu je postal skoro blazen, menil je, da se zgrudi na tla in ne vstane več nikoli. In že se je vzdignil, pripravljen, da tvega

vse in da kljubuje vsemu in da plane v vas, kar zagleda tri kmete, ki so, z vilami za senó na ramah, šli na svoja polja. V trenutku se je spet sesedel v svoj jarek.

Kakor hitro pa je legel večerni mrak na ravan, je zlezal iz svojega jarka in se podal, ves sključen in plašán, z utripajočim srcem, na pot proti onemu gradu, kajti zdelo se mu je bolje, da pride tja, kakor pa v vas, ki se mu je zdela kakor brlog, poln tigrov.

Okna v pritličju so bila razsvetljena. Eno je bilo celó odprto, in močan duh po kuhanem mesu je prihajal skozi njega, duh, ki ni stopil našemu Schnaffsu le v nos, ampak globoko doli v dno trebuha, ga zgrabil z nepremagljivo silo in napolnil njegovo srcé z obupno drznostjo.

In kar naenkrat, brez premisleka, se je prikazal, v svoji čeladi, pred oknom.

Osem oseb služinčadi je sedelo okoli velike mize in večerjalo. Kar naenkrat je ena izmed deklet odprla široko usta in jih ni več zaprla, kozarec ji je padel iz rok in oči so ji ostrmele.

Vsi pogledi so sledili njenega.

Zagledali so sovražnika!

Moj Bog! Prusi napadajo grad! . . .

In vstal je en krik, en sám krik v osmih različnih tonih, krik strašne groze, vsi so skočili s svojih sedežev, se prerivali in suvali in bežali divje proti vratom. Stoli so padli po tleh, moškji so podrli ženske na tla in tekli preko njih. V dveh sekundah je bil prostor prazen in zapuščen, in z jedačo in pijačo obložena miza je stala pred začudenim Walterjem Schnaffsom, ki je še vedno stal pred oknom.

Po par trenutkih obotavljanja je skočil v izbo in se približal krožnikom. Divja lakota ga je stresala kakor bi imel mrzlico: toda še se je bal, še si ni upal. Poslušal je. Vsa hiša se je tresla, vrata so se zapirala, hitri koraki so se slišali nad njim. Vznemirjeni Prus je še bolj napeto vlekel na uho ta zmešani šum; končno je začul votle glasove, kakor bi padala težka telesa na mehko zemljo ob zidu — kakor bi skakali ljudjé s prvega nadstropja doli.

Potem pa ni bilo več glasú in veliki grad je postal tih in miren kakor grob.

Zahtevajte Holinsko cikorijo

Walter Schnaffs se je vsedel pred nedotaknjen krožnik in začel jesti. Jedel je na polna usta, kakor bi se bal, da ga kdo prekine, še predno bo mogel dovolj pogoltniti. Z obema rokama je metal kose mesa v svoja usta, ki so bila široko odprta kakor vrata; in celi kupi hrane so padali v njegov želodec in napihovali mimogredé njegov vrat. Sem pa tja se je ustavil, kajti bil je v nevarnosti, da počí, kakor preveč polna cev kanala. Prijel je torej za vrč z jabolčnikom in si poplaknil požiralnik, kakor poplaknemo zabasan kanal.

Izpraznil je vse krožnike, vse sklede in izpil vse steklenice; potem pa, do grla poln pijače in jedače, popolnoma topoumen od prenasičenosti, ves zaripljen v obraz, mučen od kolcanja, je odpel svojo uniformo, da bi mogel dihati, sicer pa popolnoma nesposoben, da bi napravil le en korak. Oči so se mu zaprle, misli so se mu zapletle; položil je svojo težko glavo na roke, prekrižane na mizi in izgubil počasi zavest vseh stvari in dogodkov.

Zadnji krajec je medlo razsvetljeval nebo nad drevesi parka. Bila je mrzla ura pred dnevnim svitom.

Številne in molčeče sence so se premikale v grmovju; in sem pa tja se je zasvetila v mesečini jeklena ost.

Ostro se je črtala v jutranjem mraku velika črna senca tihega gradu.

Kar zarjove bobneč glas:

»Naprej, vojakil Naprej! Naskok!«

In v trenutku so se zrušila vsa vrata in okna pod valom mož, ki so drli naprej in polomili in zdrobili vse, kar jim je bilo na poti in vdrli v grad. V trenutku je skočilo petdeset do zob oboroženih vojakov v kuhinjo, kjer je spal Walter Schnaffs spanje pravičnega, položili petdeset nabitih pušk na njegova prsa, ga prevrgli, ga valjali po tleh, ga prijeli in zvezali od pete do glave.

Ves preplašen je lovil sapo, bil je še preveč omamljen, da bi kaj razumel, ves zbit in stolčen je bil kar iz sebe od strahu.

Kar stopi k njemu debel možak v vojaški, z zlatom obšiti uniformi, mu položi nogo na trebuh in zakriči na vse grlo:

»Vi ste moj ujetnik, udajte se!«

Prus je razumel edino besedico »ujetnik« in zavzdihnil:

»Ja, ja, ja.«

Njegovi zmagovalci, ki so sopihali kakor kovaški mehovi, so ga vzdignili, privezali na stol in ga ogledovali z neko rado-

vednostjo. Nekateri so se vsedli: od razburjenja in utrujenosti niso več mogli stati.

On se je pa zadovoljno smehljal, zdaj je bil siguren, da je končno v resnici ujetnik!

Vstopil je drug častnik in javil:

»Gospod polkovnik, sovražniki so zbežali, nekateri so menda tudi ranjeni, grad je v naši oblasti.«

Debeli možak v uniformi polkovnika si je obrisal čelo in se zadril: »Zmaga!«

In potegnil je iz svojega žepa blok za notice, kakor jih imajo trgovci, in napisal:

»Po ljutem boju so se morali Prusi umekniti; svoje mrtvece in ranjence, ki jih cenimo na petdeset, so vzeli seboj. Več ujetnikov je ostalo v naših rokah.«

Mladi častnik je vprašal:

»Kaj ukazujete nadalje, gospod polkovnik?«

Polkovnik je odgovoril:

»Zdaj se hočemo umekniti, da se izognemo eventualnemu novemu napadu z artilerijo in večjo močjo.«

In dal je povelje za odhod.

Kolona se je spet zbrala v senci grajskih zidov in se začela pomikati; sredi med njimi se je nahajal Walter Schnaffs, ves zvezan in obdan od šestih vojn timer z revolverji v rokah. Večkrat so poslali ogleđnike naprej, da so preiskali, če je pot varna. Večkrat so se tudi ustavili in se sploh premikali z veliko previdnostjo.

Ob svitu dneva so prišli v La Roche-Oysel, katere vrla narodna garda je izvršila ta slavni vojni čin.

Prestrašeno in razburjeno prebivalstvo je že čakalo. Ko so zagledali šiljasto čelado ujetnikovo, je vstal strahovit krik. Ženske so vzdigoval e roke proti nebu; stare babe so jokale; neki ded pa je vrgel celó svojo berglo na Prusa in razbil ž njo enemu izmed njegovih stražnikov nos.

Polkovnik je tulil:

»Pazite na telesno varnost vjetnikovo!«

Končno so dospeli na rotovž. Odprli so ječo, razvezali Walterja Schnaffsa in ga vrgli notri. Dvesto oboroženih mož se je postavilo okrog poslopja, da stražijo ujetnika.

Zahtevajte cikorijo

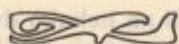
Prus pa je začel vzlic želodčnim težavam, ki so ga mučile že delj časa, ves nor od veselja, skakati in divje plesati po svoji ječi, metal je roké in nogé kvišku, smejal se kakor brez uma, toliko časa, da je obnemogel padel na tla.

Bil je ujetnik! Rešen! . . .

Polkovnik Ratier, trgovec s suknom, ki je izvojeval to slavno zmago na čelu narodne garde v La Roche-Oysel, je dobil odlikovanje.)

¹⁾ »L' aventure de Walter Schnaffs« je izšla prvič v dnevniku »Le Gaulois« dne 11. aprila 1883. — Potem pa v zbirki »Contes de la Bécasse« — L. Conrad, Editeur, Paris.

Nepestoj:

Hrepenenje po dragem.

V slutenjpolni nočni tišini
telo in duša mi hrepeni
po tebi, ljubljeni moj, edini,
a tebe ni, a tebe ni.

Ah, do nebá kipi
moja neutéšena strast,
a tebe ni,
da tvojih poljubov občutim slast
na ustnah žejnih, gorečih,
da sama objamem tebe jaz

in tvoj razžarjeni obraz
na moško stisnem ti lice.

Kdaj začutim vso tvojo moč
nad sabo in v sebi
in kdaj dam tebi
svoje mlade moči oberoč?

Ah, do nebá kipi
moja neutéšena strast,
a tebe ni, a tebe ni.

NEPESTOJ:

Ti me ljubiš.

Ti me ljubiš, ti me ljubiš!
Rekla niso tvoja usta,
rekle so mi lepe rože;
šopek nežen si mi dala,
iz rezedic, rožmarina,
nagljev belih in rdečih . . .
Hej, pritisnem vroč poljubček
na te male, sočne ustne,

ustne drobne, tak rdeče,
tak vabljive kakor črešnje.
In jaz zobal bi te črešnje
tam od jutra do večera,
od večera pa do jutra
in nikdar se ne nazobal.
Ti me ljubiš, dekle drago,
jaz pa ljubim tebe, duša!

v korist obmejnim Slovencem!

Našim malčkom

ZOFIJA PODLIPSKA:

Nebeška Rosa.

(Dalje.)

Do teh besedah se je dvignila Noč nad gozdove, povodni mož in Rosa pa sta plavala za njo po srebrnojasnem zraku. Plavali so nad morjem skal in vrhov, nad dolinami in grapami . . .

Slednjič so se spustili na nekako dvorišče med skalami, kjer je pri vходу v jamo visel majhen zvonček, zraven pa v skalo vtesan oltarček s podobo Matere Božje.

Rosa je pokleknila pred podobo in z zaupanjem je vprla oči v nebeško obličje. In v tistem trenutku sta začutila, kako ju nekaj stiska, tlači . . . Oba sta zaječala, dvignila glave in zadnji-krat sta videla mater Noč s srebrno krono. In že je odplavala nad skale in izginila v daljavi . . .

Svitilo se je.

Rosi in povodnemu možu se je zdelo, da sta na neznanem kraju, vse se jima je kazalo drugače nego doslej. Postala sta — človeka. Ona je imela rdeče krilo, žametast životek in avbico na glavi. Ljubezniv izraz ji je sijal z obraza in iz jasnih oči je odsevala dobrotljivost in večnost. Povodni mož je bil oblečen v obleko, kakoršno je po navadi nosil Blaže.

In drug drugega sta gledala polna občudovanja. V tem pa se je oglasil nad njima srebrni glas zvončka. Obema se je zdelo, da jima govori nepoznan glas. Nehoté sta sklenila roke in padla na kolena . . .

Stari puščavnik je odzvonil »Zdravo Marijo« in stopil na dvorišče.

»Kaj iščeta pri meni, draga otroka?« je vprašal Roso in povodnega moža.

Odgovorila sta mu, da hočeta skupaj romati po tem svetu in deliti med seboj srečo in nesrečo.

Puščavnik ju je peljal k oltarju, tam ju je blagoslovil in poročil. In tako je postala Rosa žena povodnega moža.

Zahvalila sta se svetemu možu in odšla po svetu.

Zahtevajte Holinsko žitno in sladno kavo!

Prišla sta v zaraščen gozd, po katerem sta le s težavo prodirala. In ko so jima začele vsled hoje po ostrih skalah krvaveti noge, sta spoznala trpljenje in težave človeškega življenja.

»To je torej to življenje!« je vzkliknil povodni mož.

»Le imejva potrpljenje!« ga je tolažila Rosa. »Morda prenehajo težave in pridejo lepši dnevi.«

»V tem sta prišla na ravnico, poraščeno z jagodami in malinami. Sedla sta v senco stoletnega hrasta na mehki mah, da si odpočijeta.

Čez nekaj časa je začel povodni mož stokati.

»Neizrecne bolečine čutim v svoji notranjosti,« je dejal, »kaj je vendar to?«

»Lakota, neumnež!« je dejala Rosa. »Ali še nisi videl, kako ljudje jedo? Glej tu so jagode, naberiva jih in jejva!«

Povodni mož je rad ubogal. In kako so mu dišale! Potem sta šla k studenčku in sta v polnih požirkih pila hladno vodo.

Ko sta se napila, sta sédla spet v senco. Toda povodni mož je postal spet nemiren.

»Tu je sicer na vso moč prijetno, toda kaj bo pa potem? Kam se pa skriva čez noč? Kam se umakneva pred vročino, mrazom in mokroto? Solnce ravno pošilja na naju svoje neusmiljene žareče strele. Da bi vsaj prišla h kakemu potoku, da bi se lahko kopala!«

»Ne kregaj se nad solncem!« ga je nežno prosila Rosa, »saj je dobitnik vseh stvari in brez njega bi ne bilo življenja na zemlji. Njegovi žarki utrjujejo zrnje v klasju, brez njegove gorkote bi ne dozorelo sadje. Bolj nego solnca se bojim onega oblaka tam, ki ga pošilja tvoj oče; zdi se mi, da bo v kratkem hud vihar. Ko še nisem bila človek, sem se izogibala tvojemu očetu. Toda zdaj ne vem, kam naj se skrijem pred njegovimi bliski in grmenjem.«

»Oh, kako je pusto biti človek,« je vzdihnil povodni mož.

V tem je blisk pretrgal oblake in grom je stresel zemljo.

»Kam se skriva, če poplavi voda to dolino?« je v skrbeh vprašala Rosa.

»Pojdiva iskat pribežališča,« je dejal povodni mož. In skrila sta se v neko duplino.

Med tem se je grozovito bliskalo, drevje se je upogibalo in potoki vode so se valili v dolino. Pogled na vse to je povodnega

Zahtevajte Zvezdno cikorijo!

moža zelo razveselil. Na glas se je smejal, skočil je iz dupline in je začel brodití po vodi.

Počasi je nehal iti dež, in vihar je odšel dalje čez vrhove.

Rosa je oprezno zlezla iz dupline, da bi si ne zamazala krila. Sovražila je blato in nesnago.

Povodni mož pa je spet začel tožiti, da je lačen. Ker je voda poplavela vse jagode in maline, ni preostajalo nič drugega nego iti naprej po svetu.

Dan se je nagibal h koncu. Kmalu je imel priti tisti slavni trenutek, ko se sestaneta Dan in Noč. Drugikrat se je Rosa veselila tega trenutka, danes pa se je bala prihoda svoje matere, kajti doslej še nista našla strehe.

V tem se je oglasil iz daljave glas zvončka, ki je vabil k večerni molitvi.

Rosa se je razveselila.

»Blizu sva človeškim bivališčem, morda kakí vasi. Oh, ljudje, ljudje! Kako se jih veselim! Kar so mi bili doslej Dan in Noč, mesec zvezde in solnce, to mi bodo odslej ljudje. Blagoslovljeni bodite vsi, ki k vam greva!«

Povodni mož pa je bil nekako redkobeseden. Ni se veselil ljudi kakor Rosa, kajti bolje jih je poznal nego ona.

Glas zvona je umolknil. Pred očmi naših popotnikov pa se je pokazala prijazna vasica, vsa v zelenju in cvetju. Tu in tam se je skozi okno svetlikala že lučica... (Dalje prihodnjíč.)

• LISTEK. •

Sladkor kot obvezo za rane priporočajo v novejšem času. Sladkor v podobi prahu, zavít v muselinovi vrečici (pol centimetra na debelo) se položi na rano. Pri dotiku sladkorja in tekočin iz rane se tvori mlečna kislina, ki varuje rano pred gnojenjem. Pod sladkorjem se rane zelo dobro in hitro celijo.

Hišna goba (gljiva), če še ni preveč razširjena, se odpravi, če se posiplje večkrat za vrstjo z vročim peskom. Če je goba že starejša, drgnemo tista mesta, kjer se pojavlja, z raztopino iz 1 dela vitrijola in 6 delov vode. Tudi se priporoča raztopina soli, žganje s soljo ali pa drgnenje z vročim katranom.

Povoščeno platno, ki je izgubilo lesk, drgnemo z rumenim čebeljim voskom, raztopljenim v terpentinovem olju. Nato ga drgnemo z volneno krpo ali pa usnjem za čiščenje oken.

Zahtevajte Molinsko cikorijo!

Kako ravnamo z barvastimi čevlji? — Po leti nosimo radi rumene in sploh barvaste čevlje. Malokatera dama pa zna z njimi tudi prav ravnati, da ostanejo vedno lepi. — Pri rumenem čevlju vzemimo vedno nekoliko svetlejšo kremo, nego ima čevljev barvo. Mazati s kremo in z volneno krpo polirati pa ne zadostuje. Sčasoma se prikažejo na usnju grdi, temni madeži in te je treba takoj odpraviti. Vzemi košček vate, pomočene v bencin in madež dobro drgni. To ponavljaj in vzemi pri vsaki ponovitvi nov košček vate, če ne, bo madež še slabši! Ko je usnje čisto suho, maži s kremo! Vsakih deset dni operi čevlje temeljito z mlekom! Še boljše je zmes iz 3 velikih žlic mleka in 1 kavine žličke terpetinovega špirita. V to tekočino pomoči volneno krpo in z njo čevlje dobro odrgni! Sive čevlje čistimo s kašo iz krede (Schlemkreide) in terpetina. Bele čevlje iz usnja »glacé« čistimo kakor enake rokavice: z bencinom in drgnemo potem z lojčvcem (Talkstein). Svetle čevlje iz blaga t. zv. čevlje iz jadvovine (Segeltuch) čistimo z vodo in milom. Čevlje pa moramo takoj potem ko smo jih umili, torej še mokre, napolniti z žaganjem, ki vzamejo naše vlago in preprečijo, da bi usnje, ki je v čevlju, pobarvalo platno, ki bi dobilo temne proge. Čevlji iz irhovine se operejo z mlekom in tudi napolnijo z žaganjem. — Vsi oprani čevlji naj se počasi suše, ne pa na solncu!

Lakaste čevlje ohranimo dolgo svetle in mehke, če jih vedno, kadar jih sezujemo, očistimo s finim pavolnatim blagom; sem pa tja jih pa moramo tudi namazati z oljem. Če so mokri, jih postavimo na zmerno toploto, da se počasi posuše.

Neprozornost stekla. Steklo napravimo kaj lahko neprozorno: drgnemo ga s soljo, raztopljeno v pivu. Z vrelo vodo tako steklo, spet lahko očistimo.

Zarjavele železne peči očistimo najprej s petrolejem in volneno junjo. To se ponavlja še drugi dan. Ko je peč čisto suha, jo še zbršimo s suho volneno junjo in potem šele namažemo s črnilom za peči.

Duh po barvi odstranimo iz sobe, če postavimo vanjo večjo posodo z vodo, kamor denemo na kolesca razrezano čebulo.

Madeže od kolomaza in katrana zelo lahko očistimo, če so še sveži, s petrolejem, nato operemo v mrzli vodi brez mila.

Madeže od muh odstraniš s pohišta, če drgneš z gobo, ki si jo namočila v mlačni vodi in dobro ožela. Da ostane politura ohranjena, moraš takoj drgniti s krpo za usnje. Tudi vata namočena v špiritu je dobra. — S stekla pa spravimo te madeže z razredčenim salmijakovcem.

Goreči petrolej se pogasi najbolje, če se pokrije s potiskanim papirjem. Tudi mleko se zelo priporoča kot dober pomoček pri gašenju petroleja.

Protí pegam, ki se pojavljajo nekaterim vsako poletje na koži, je zelo dobra sledeča voda: 1 liter rožne vode, v kateri je raztopljenih 20 gramov boraksa in 5 gramov salicilne kisline. To raztopino filtriramo in mažemo z njo pege. Tudi raztopina salicilne kisline v alkoholu je baje dobra.

Mleko kot lepivo. Kapljica kuhanega mleka, ki jo namažemo na papir, lepi kakor arabska guma. Listke, ki jih na ta način prilepimo na plehaste ali porcelanaste posode, držijo tako trdno, da jih moremo odlepiti le z vročo vodo.

Mravlje odpravimo z vrtov, če mravljišča polijemo z bencinom, kjer smo raztopili naftalin. Pozor radi ognja! Lahko tudi zmešamo naftalin in prah zoper mrčes in z njim posipljemo mravljinčja pota. Če nam hodijo mravlje v shrambe in sobe, jim nastavimo na pot (n. pr. na okno) majhne skodelice z medom ali sirupom in mu pridene malo kvasú ali drož. Tudi lahko vzamemo mesto drož malo zribanega česna. Zmes 9 delov medu in 1 dela boraksa jih tudi umori.

Umeten led si vsak lahko naredi doma tako-le: Vzame se velika posoda iz lončevine in se vlije vanjo 10 dkg žveplene kisline in 5 dkg vode, nato se pridene še 3 dkg žveplenokisle sode. V to zmes, (ki jo seveda napravimo po potrebi tudi več) postavimo manjšo posodo z vodo, ki naj zmrzne, jo pokrijemo in vse skupaj na lahko vrtimo sem in tja, zato da se tekočina giblje. V par minutah se izpremeni voda v manjši posodi v led. Raztopino lahko uporabimo večkrat zapovrstjo.

Če podplati pečejo, pomagajo vložke navadnega časniškega papirja.

Če piči čebela ali osa, izvleci takoj želo, a tako, da ga ne iztisneš (ne izprazniš v rano) na rano pa devlji obkladke s svežim mlekom; tudi na pol zrezan česen je dober.

Da se mleko ne skisa, položimo vanj list od hrena. Na ta način ohranimo mleko po leti sladko tudi po več dni.

Da tinta ne začne plesniveti, denemo vanjo par nagljevih žbic. V ta namen devljejo tudi v tinto malo špirita, soli, salmijaka, toda nagljeve žbice so najboljše.

Mehurjev na nogah, ki se radi napravijo po leti pri naporni hoji, ne smemo prerezati ali striči, ampak moramo jih prebosti z desinficirano iglo, da izteče voda, potem pa namazati z sirovim vazelinom. Nato jih še nalahko obvežemo s sterilizirano vato, ki se dobi v lekarni. Mazati je najbolje zjutraj in zvečer in prej noge v mlačni vodi kopati.

Petrolej čisti tudi madeže od tinte in sveže barve; če ga primešamo v mrzlo žajfnico z največjo lahkoto operemo krvave madeže.

Madeže od apna odpravimo s sukna, če najprej ostrgamo z ostro krtačo apno. Nato namočimo čisto cunjó v jesih in močimo madež z jesihom.

Mastne in oljnate steklenice čistimo z raztopino 1 dela mila v 80 delih vode in 2 delov salmijaka. Steklenice postavimo v kotel, napolnjen z raztopino (tudi steklenice same napolnimo z njo): Kotel nekaj časa grejemo. Nato flaše pomijemo z mlačno vodo.

Takoj se spozna kava, kateri je pridejana Kolinska kavna primes, po izvrstnem okusu, prijetnem vonju in lepi barvi. Lahko rečemo, da je najboljša v vsakem oziru ravno tista kava, kateri je pridejan ta nedosežni kavni pridatek. Pa mi Kolinske kavne primese ne priporočamo samo zaradi njene izvrstne kakovosti, temveč zato, ker je pristno domače blago, edino te vrste sploh. Važna naloga vsake slovenske gospodinje je, da daje vedno in povsod prednost domačemu blagu pred tujimi izdelki, in dolžnost vsake zavedne slovenske gospodinje je, da kupuje samo izvrstno in pristno domačo Kolinsko kavno primes in jo tudi povsod priporoča.

Danes meni — jutri tebi!

bi se po pravici lahko trdilo z ozirom na stotine takih sredstev, ki se danes še ponujajo v časopisih, a jutri že ne bo več slišati o njih.

Tam ne pomaga nobena reklama,

kjer sredstvo ni tako, kakoršno se obeta v naznanilu. Nasprotno pa opozarjamo mi tukaj skromno in brez vsake reklame na dvoje sredstev, ki sta se že v prejšnjem stoletju obnesli kot popolnoma zanesljivi, in sicer:

1. Izvrstni Fellerjev zeliščni fluid z znamko „Elza-fluid“, ki — o čemer smo se že sami prepričali — lajša bolečine, leči, osvežuje, ojačuje mišice in kite, oživlja in tvori telo odpornejše zoper bolezni, preprečuje mnoge revmatične in druge take bolezni, ki nastanejo vsled prepiha ali prehlajenja. 12 malih ali 6 dvojn. ali pa 2 specialni steklenici 5 kron. franko.

2. Bi Vam radi povedali, da na tisoče ljudi uporablja s posebno dobrim uspehom Fellerjeve odvajajoče rabarbara kroglice z znamko „Elza-kroglice“. 6 škatlic 4 krone, franko. In vedno se sliši le to:

Nič ni boljšega

kakor to dvoje Fellerjevih izdelkov z zn., „Elza-fluid“ in „Elza-kroglice“, toda varovati se je pred ponarejanji in naročati le pristne ter natančno nasloviti na:

E., V. Feller, lekarnar, Stubica, Elizab. 297 (Hrvatsko).

Današnja moda zahteva

brezpogojno, da se
obleka zanesljivo in
: gladko zapenja. :

Kok-i-noor zaklopniki

so kar najbolj ploski in drže pri vsakršnem gibanju telesa trdno; elastično pero omogočuje, da se obleka lahko, toda nikdar sama ne odpenja.

Edino najvišja odlikovanja!

Dragocena darila!

Knjigarna L. Schwentner

v Ljubljani, Prešernova ulica št. 3

**Neobhodno potrebni
knjigi za slovenske
gospodinje!**

priporoča slovenskim gospodinjam sledeči knjigi:

Dobra gospodinja.

Spisala Minka Govekarjeva.

V tej knjigi najde s časom napredujoča gospodinja vse, česar potrebuje. Obsega navodila, po katerih je ženi in materi skrbeti za duševni in telesni blagor svoj, svojih otrok in svoje družine. Pisateljica označuje tudi stališče žene v prečnem protialkoholskem vprašanju in že upošteva celo naše najnovejše gospodarsko vprašanje o prometu s tujci. Skratka: Gospodinja, ki se bo ravnala po tej knjigi, postane v resnici trdna opora naše narodnosti.

Cena elegantno vezani knjigi K 2.80, po pošti K 3.—

Dobra kuharica.

Spisala Minka Vasič-Govekarjeva.

Drugi, pomnoženi tatis.

Obsega na 576 straneh 1327 receptov za pripravljanje najokusnejših jedi domače in tuje kuhe, ima 8 fino koloriranih tabel in je trdno in elegantno v platno vezana, zadošča torej zahtevam in potrebam tudi najfinejše kuharice.

Priznana najboljša kuharska knjiga.

Slovenke, kupujte jo in kuhajte po njenih navodilih, in ne bodele se kesale!

Cena K 6.—, po pošti K 6.55.

**Cefire
1913****Ne smete pozabiti,**

da dobro in pristno barvno blago vsakdo direktno pri izdelovaltelju najbolje in poceni kupi.

**Kanafase
1913**

Kdor rabi lanene in bombažaste kanafase, cefire, rjuhe, damaste, batiste, svilo, atlase, blago za dame in gospode, platno, brisače in druge tkanine, naj se obrne na znano krščansko tvrdko

Jaroslav Marek ročna tkalnica št. 70.

v Bistrem pri Novem mestu ob Met. Češko.

Vzorci se pošiljajo zastonj in poštne prosto.

V zalogi imam tudi veliko množino ostankov cefira, delena, kanafasa itd. in razpošiljam v zavojih po 40 m za 16 K, prve vrste za 20 K, najfinejše vrste za 25 K franko po povzetju. — Od ostankov se vzorci ne pošiljajo. — Srajce za gospode iz cefira in oksforda 1 komad po K 1.80, 2.20, 2.60, 3.—, 4.—, in 4.50. — Odjemalcem najmanj 6 srajce pošljem poštne prosto. — Pri naročilih zadošča navedba širine vratu. — Dopisuje se slovensko.

V enem letu nad 300 priznalnic od Slovencev.

Schneider & Verovšek Ljubljana, Dunajska c. 16

trgovina železnine na debelo in na drobno

priporoča svojo bogato in novo urejeno zalogo kuhinjske opreme kakor: litoemajilirano posodo in emajilirano pločevinasto posodo najboljše kakovosti z znamko »Superior« pod jamstvom, kuhinjsko orodje, železne in medene postelje, železne umivalnike prav čedno izdelane, blagajne in sploh vse, kar se rabi v hiši in kuhinji, dobi vsaka gospodinja v veliki izbiri in v najboljši kakovosti. — Zmerne cene!

Alojzij Vodnik
kamnoseška industrija
Ljubljana

Splošni kamenarski proizvodi

Krasne plošče za pohištva

iz 30 vrst svetovnih marmorjev

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Deležiška glavnica 8.000.000 K.

Stritarjeva ulica št. 2

Rezervni fondi okroglo 1.000.000 K.

Podružnice v Spletju, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici, Celju

in agencija v Gradežu.

Sprejema vloge na knjižice
in na tekoči račun ter jih obre-
stuje od dne vloge po čistih

4 ³/₄ %

Prilporeča promese Tiskih srečk

:: Glavni dobitek 180.000 K. ::

Josip Glup

v Ljubljani, na Starem trgu

prilporeča

svojo veliko zalogo

narejenih oblek.

Dobro blago.

Nizke cene.

„Adrija“

Drogerija. * Fotomanufaktura.

B. Čvančara, Ljubljana, Selenburgova ulica

ima v zalogi

priznana izborna sredstva

za negovanje kože.

Cvetlični sneg.

Različna toaletna mila, parfumi i. t. d.

≡ Špedicija in komisija ≡

„BALKAN“

Podružnica: Ljubljana, Dunaj. cesta 33

v „Prvem ljubljanskem javnem skladišču“.

Centrala v Trstu.

== Prevažanje blaga in pohištva. ==

Selitve s patent. selitvenimi vozovi

Skladišče. na vse strani. Zacarinanje.

Zmerne cene!

Točno in solidno!

Slovenske Skrbite gospodinje! za dobro čtivo svoji rodbini!

*Naročite torej „Slovenski Ilustrovani Tednik“,
ki je najbolj zanimiv in zabaven slovenski časopis.
Izhaja v Ljubljani in stane četrtletno le 2 K.*

5000 K zaslužka

plačam onemu, ki dokaže, da moja čudežna zbirka

300 kosov za samo 6 K 50 v.

ni priložnostni kup in sicer: 1 prava švicarska **sist. Roskopf-pat. žepna ura**, dobro idoča in točno regulir. s pismeno 3 letno garancijo tovarne, 1 amerik. doublezlata verižica, 2 amerik. doublezlata prestana (za gospoda in damo), 1 angl. pozlačena garnitura (manšetni, ovratniški in prsni gumbi), 1 amerik. žepni nož (5 delni), 1 eleg. bela kravata (barva bela po želji naj-novejše fazone), 1 krasna kravatna igla s similibriljantom, 1 krasna damska broša (zadnja novost), 1 koristna popotno-toaletna garnitura, 1 elegantna prava usnjata denarnica, 1 par amerik. boutonov z imit. draguljem, 1 pat. angl. vrem. barometer, 1 sal. album z 36 umetniškimi in najlepšimi razgledi sveta, 1 krasni ovratni in lasni koljer iz pravih orientalskih biserov, 5 indijskih proroških hudičkov, ki zabavajo celo družbo, in še 250 različnih predmetov, ki so v vsaki hiši potrebni in nepogrešljivi, gratis. Vse skupaj z eleg. sistem Roskopf žepno uro vred, ki je sama dvojnega vredna, stane **6 K 50 v.**

Dobi se po povzetju ali proti predplačilu (tudi znamke se sprejemajo) od:

J. GELB, razpošiljalnica Novi Sandec 204.

Če se naročita 2 zavoja, se **6 najfinejših platnenih žepnih robcev** zastonj pridene. Za neugajajoče denar brez vsega takoj nazaj, tako da je vsak riziko izključen.

Višjega štab. zdravnika in fizika dr. Schmidta znamenito

olje za sluh

odstrani hitro in temeljito nastalo gluhotu, tečenje iz ušes, šumenje po ušesih in naglušnost, tudi ako je že zastarano.

Steklenica stane 4 K z navodilom o uporabi.

Dobiva se samo v lekarni na Novem trgu v Celovcu.

Redka prilika!

Neka tovarna, ki je trpela vsled povodnji, mi je poverila razprodajo rešenega blaga, več tisoč kosov krasnih, gorkih

flanelastih odej

najnovjših vzorcev in lepih barv. Vodni madeži se komaj poznajo. Odeje so primerne za vsako gospodinjstvo. Dolžina 190 cm, širina 135 cm. Razpošiljam po povzetju in sicer: **3 lepe flanelaste odeje modnih barv in vzorcev za 9 K, 4 odeje (konjske) za 10 K.** — Kdor bere to ponudbo, naj takoj naroči — in ne bo se kesal.

M. BEKERA, Nachod (Češko).

Edina

**KOLINSKA
KAVINA
PRIMES**

je

najokusnejši

in edino

pristni slovenski izdelek

FRAN UHER

• Spedicijsko in •
komisijsko podjetje

Prevažanje blaga in pohištva
v patent. pohištvenih vozeh
na vse strani.

Suha skladišča.

Zacarinanje.

• Nizke cene! •

Točna postrežba!

❖ Premog ❖

za

domačo in industrijsko
vporabo.

Na debelo in na drobno.

Telefon št. 266.